

Juryrapport

Gemeente(n): Hattem

Omroep: Stichting Omroep Hattem

Inzendcategorie:

Programmanaam: Het lichten van de Kamper kogge

Programmabeschrijving:

600 jaar werd een Kamper kogge afgezonken in de IJssel bij Kampen. Drie jaar geleden werd dit schip onder het rivierzand aangetroffen. Na drie jaar van voorbereiding vond de lichting op 10 februari plaats. Omdat het een unieke vondst betreft, was de hele Nederlandse pers hierbij uitgenodigd. Wij mochten ook mee op de persboot om het lichten van dit nog erg gave schip te gaan verslaan.

De Lokale Omroep Awards initiatief van O | O N

Jurybeoordeling:

Inhoud

goed redelijk kan beter

Vorm

goed redelijk kan beter

Techniek

goed redelijk kan beter

Muziekgebruik

goed redelijk kan beter

Originaliteit en creativiteit

goed redelijk kan beter

Vorbereiding

goed redelijk kan beter

Lokale verbondenheid / betrokkenheid

goed redelijk kan beter

Positieve Punten

Op een informatieve manier wordt lichten van het schip in Kampen in beeld gebracht. De beelden zijn heel mooi en op sommige momenten ook wel spectaculair. De reportage begint met een hele spannende leader. Ziet er mooi uit met camera die van boven als het ware in de zee duikt. Is het eigen materiaal of is het door een producent gemaakt? In dat geval is een bronvermelding nodig. Wel mooi dat een Lokale Omroep aanwezig is op de persboot om verslag te doen. Dat levert in ieder geval mooie beelden op.

Verbeter Punten

Dit soort reportages zijn moeilijk om te maken. Een valkuil is om verslag te doen van de operatie maar dat is vaak geen spannende televisie. De reportage zit niet logisch in elkaar en de spanning die in het begin wordt opgebouwd verdwijnt al snel. Dat komt door de opbouw en de vorm van de reportage. Na de prachtige leader begint het met een voice-over waarin wordt verteld wat er gaat gebeuren. Daarna zien we beelden van verklede vrouwen die een lied zingen. Je kunt dat omdraaien. Dan ben je meteen bij de sfeer van de dag. De makers doen verslag van de operatie maar er wordt geen keuze gemaakt. Daardoor wordt blijft het nogal zakelijk en aan de oppervlakte. Een keuze kan zijn om een van de betrokkenen op de voet te volgen. Iemand die al jaren met het project bezig is en voor wie het een hele bijzondere dag is. Dan krijgt het verhaal meer gevoel en emotie. Nog een ander aandachtspunt. De beelden spreken voor zich. Je hoeft als verslaggever niet te vertellen wat je ziet. En bij presentatie in de camera moet je in de camera kijken. Want je richt je tot de kijkers.